

holde mig mere ved det ærede Medlems Beregninger.

Saa gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at Lovforslagets Titel er fejl. Nej, det er ikke mig, der har taget fejl paa det Omraade, det er det ærede Medlem. Jeg skal forklare det ærede Medlem, hvorledes Sagen ligger, og hvorfor Lovforslagets Titel er rigtig. I Ændringsloven af 6. Maj 1921 bestemmes det, at Indenrigsministeren bemyndiges til at lade Lovene af 10. Maj 1915, 3. Juni 1919 og 6. Maj 1921 optrykke og bekendtgøre som Lov om anerkendte Sygekasser. Denne Bekendtgørelse er sket den 20. Juni 1921, og efter almindelig Lovteknik betegnes en optrykt Lov efter den Dato, hvor den bekendtgøres. Det samme er sket, kan jeg gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, ved Arbejdsløshedslovene. Det er en bestemt lovteknisk Fremgangsmaade, her er fulgt, og Lovens Titel er altsaa rigtig.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Johannes Lou) maa jeg først takke for den velvillige og forstaaende Behandling, han har givet Lovforslaget, og jeg maa tilstaa, at jeg glæder mig til et Samarbejde med det ærede Medlem i det kommende Udvalg. Jeg tror, at Tilstedeværelsen i Udvalget af et Medlem, der er Læge, vil lette Behandlingen i Udvalget særdeles meget, især da det ærede Medlem har stillet sig saa forstaaende overfor det, der er Hovedproblemet ved dette Lovforslag, nemlig en Regulering af Statens Udgifter paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou var lidt betænkelig ved den Anvisning paa at skrive Medicin, der altsaa nu er udfærdiget af Sundhedsstyrelsen. Jeg vil antage, at det ærede Medlem efter mine Udtalelser nu er noget mindre betænkelig, men skulde han endnu have Betæneligheder, tror jeg, at han og jeg i Udvalget særdeles vel ved en Forhandling kan komme overens om en saadan Anvisning. Det ærede Medlem kom med en Udtalelse, som jo naturligvis i nogen Grad kan være rigtig. Han sagde: Lad endelig Patienterne faa den Medicin, de ønsker, for før faar man jo alligevel ikke Ro for dem — og der kan jo ligge noget rigtigt i den Udtalelse. Naar en Patient har Tiltro til en bestemt Medicin, selv om Tiltroen ikke er begrundet i stærke og gode Grunde, saa helmer han sædvanligvis ikke, før han faar denne Medicin, hvad enten det nu er Kruschensalt eller Nujol. Men fordi visse Patienter har visse Passioner, mener jeg ganske bestemt ikke, Staten bør betale for

saadanne Passioner, og som Argument mod Nedsættelsen af Statens Tilskud til Medicin — hvad jeg for øvrigt ikke ved, om den ærede Ordfører mente var et Argument — gælder det i hvert Fald ikke.

Til Slut vil jeg tillade mig til den ærede Ordfører for det radikale Parti, Hr. A. M. Hansen, at sige følgende: Den ærede Ordfører mente, at en Reduktion paa 30 pCt. af Statens Tilskud ikke var forsvarlig. Ja, det kan den ærede Ordfører jo have Lov til at mene, men jeg er ved denne Nedskæring gaaet ind for den Politik, som det Parti, jeg tilhører, hævder, og jeg mener, saaledes som Lovforslaget er formet, at have gjort en Nedskæring forsvarlig paa dette Omraade, idet jeg har vist, at Sygekassekontingenteret absolut ikke behøver at forhøjes.

Endvidere siger det ærede Medlem, at min Begrundelse for en Nedsættelse af Statsbidraget kan lige saa vel bruges som Begrundelse for en Nedsættelse af Medlemsbidraget. Der er nu det mærkelige ved en god Begrundelse, at den ogsaa kan bruges paa andre Omraader end det, den anvendes paa i Øjeblikket. Men jeg staar i Øjeblikket som Repræsentant for Staten, og min Begrundelse gaar ud paa, at den Nedskæring, der ønskes, er fuldt ud forsvarlig og nødvendig. Om Sygekasserne vil anvende samme gode Begrundelse overfor deres Medlemskontingenter, ja, det kan jeg jo ikke vide, men Begrundelsen staar til Disposition baade for det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen og for Sygekasserne. Det ærede Medlem gentog meget af det, det ærede Medlem Hr. Weygaard var inde paa, og jeg vil antage, at de Svar, jeg gav det ærede Medlem Hr. Weygaard, lige saa vel kan anvendes til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen. Han indrømmer, at Reduktionen fra 3 Kr. til 2 Kr. i og for sig vilde være rimelig, hvis der ikke var andre Reduktioner, men han siger dermed, at han ikke kan gaa med til dem, da der er andre Reduktioner. Men da jeg har anvist Kompensation for de andre Reduktioner, burde det ærede Medlem indrømme, at den første Reduktion var rimelig og berettiget.

Saa kom det ærede Medlem ind paa Muligheden af at begrænse Apotekernes Avance. Det ærede Medlem ved maaske ikke, at der netop i Øjeblikket i Landstinget behandles et Lovforslag vedrørende Apotekernes Avance. Det har faaet en god Modtagelse i Landstinget, og jeg tror ogsaa, det vil faa en saadan i Folketinget, hvorved en lang Række Medicinpriser vil blive nedsat. Ogsaa dette vil jo hjælpe